

KOROŠEC

Uredništvo in upravnništvo v Velikovecu.

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrtletno 3 K.

Velikovec, 30. junija 1920.

Cene inseratom: enastopna petitvrsta ali nje prostor

1 krono. Uradni razglasi po 2 K. Pri naročilu nad

10 objav popust.

Miza — tiš, riba — fiš,
Nemška Avstrija, — ti me piš!!

Kedaj bodo Nemci zmagali v coni A?

Herr Steinacher aus Klagenfurt, to je tisti Tirolec, ki je auto zamudil in ga Celovčani pošiljajo v Berlin in k drugim nemškim bratcem, da nabira judeževe groše za cono A, je 13. junija rekel v Leobnu, kjer je zopet naprosjačil par ponarejenih tisočakov, da so Nemci pri nas strašansko bedrängt in da bi zmagali samo tedaj, če bi se 1. dali izgnati vsi jugoslovanski Machthaberji (vsi naši duhovniki, uradniki, orožniki in sploh vsa naša uprava), 2. če bi smeli Celovčani s svojimi rukzaki imeti pri nas „freie Aussprache“ (ali jo zna imenitno povedati!) in 3. če bi smeli glasovati vsi tisti Kärntnerji na Dunaju, v Gradcu, Lincu itd., samo da so na Koroškem rojeni. Tako-le bi radi Nemci! Mirovna pogodba pa, ki jo je sklenilo

17 držav, pravi tako, da je cona A ločena od cone B, da ostane pri nas jugoslovanska uprava in da ima glasovalno pravico samo tisti, ki je 1. januarja 1919 stalno bival v coni A. Nemci bi torej morali mirovno pogodbo šele spremeniti, to bodo pa dosegli na svetega Nikoli popoldne, in ravno takrat bodo tudi v coni A zmagali.

Velikovčani, Achtung!

Ali ste že videli, kako hodi mačka okoli vrele kaše? Strašno rada bi jo jedla, pa stopica zdaj na levo, zdaj na pravo, sline se ji cedijo, z očmi jo požira, pa se boji, da bi se ne opekla jezika. Tako bi tudi velikovski trgovci strašno radi našim kmetom nekaj povedali, pa si ne upajo prav. Zato jim hočemo mi pomagati. Na tistih ceglecih, ki so jih pred kratkim izdali, so hoteli takole napisati: „Ljubi

bindišarji! Dozdaj smo velikovski trgovci delali z vami tako lepe kšefte.

Že 30 let ste pri nas kupovali, mi smo vam dajali blago (seveda zmerom v lastno škodo), vi pa nam denar. Pri tem smo še vedno malo poagitirali, posebno v zadnjem času smo, če je le bilo varno, pridno pošinfali čez Jugoslovane. Pravili smo vam, da so naše trgovine zato tako prazne, ker Jugoslavija ničesar nima. O ti grdi Jugoslovani, kaj ne, fotar, saj boste z Nemci glasovali? Zdaj pa ti pride ta preklicana koroška gospodarska družba, odpre v Sinči vasi in Velikovecu svojo filialko, ima vse polno blaga in po takih cenah, da nam je skvarila ves profit. Zato vas prosimo, nič tam ne kupujte, čeravno dobite boljše blago in bolj poceni, le k nam nosite svoj denar, mi ga zbiramo!”

Širite povsod „Korošca“!

PODLISTEK.

Gorite, kresovi! — — —

Leta 1356 so vdrli divji Turki na Balkan. Kmalu so si podjarmili skoro ves jugoslovanski rod.

Turški sultani so si hoteli osvojiti vso Evropo; z ognjem in mečem so hoteli zatreti krščansko vero in evropsko kulturo.

Komu pa se ima Evropa zahvaliti, da se jim to ni posrečilo? Nam Jugoslovanom! Mi Jugoslovani smo tista skala, ob kateri so se odbijali valovi turških tolpe; mi smo tisti zid, ob katerem se je zaman zaletaval kruti Turčin. Bili smo „predzidje krščanstva“, rešili smo Evropi krščanstvo ter jo obvarovali gospodarske in duševne propasti.

Nad 300 let so Turki pustošili našo domovino. Ne da se popisati, koliko smo Jugoslovani v tisti dobi pretrpeli. Propadali smo gospodarsko, zaostajali v omiki in izobrazbi.

Tudi no Koroško so večkrat pridri divji Turki. Prvič so prišli k nam l. 1473. Po kokrski dolini se je pridrl

18.000 konjenikov in 9.000 pešcev pred Železno Kaplo. Prestrašeni prebivalci so pobegnili na visoke pečine ob Beli in valili skale na sovražnika. To pa ni Turkov prav nič oviralo: drli so mimo Reberce do Miklavčevega, kjer so se razkropili po vsej Podjurski dolini. Povsod so požigali hiše, skrunili cerkve, pobijali ženske, starce in otročice; mlade ljudi in živino pa so vzeli s sabo na Turško.

Turška nevarnost je tako pretresla jugoslovansko dušo, da je narod dandanes ne more pozabiti. Razen pripovedk, povesti in narodnih pesmi nas spominjajo tistih žalostnih časov tudi takozvani tabori in pa kresovi.

Po gorah in višjih hribih so kresovi takrat naznanjali grozno vest, da se bližajo Turki in da se je treba umakniti v tabore, navadno z močnim zidovjem obdane cerkve.

Davno so že minuli tisti grozni časi, a narod je še vedno na kresni večer žažigal kresove, kakor bi se hotel s tem zahvaliti Bogu, da ga je rešil turške nadloge, da je strl moč divjih Turkov.

Za Turki pa so se pojavili novi sovražniki Jugoslovanov: Lahli, Mad-

žari in Nemci. Hoteli so nas uničiti. In umirali smo.

Kako rod za rodom mine,

To povest je zgodovine

Na predpraznik slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda smo žažigali kresove. Njih od leta do leta se manjšajoče število je pričalo svetu, da je tudi nas vedno manj, da umiramo. In naši sovražniki so bili že izračunali, kdaj bo zadnji Slovenec legel v hladni grob.

Pa prišlo je drugače! Pravični Bog je vzdignil svojo mogočno roko in udaril naše sovražnike. Nas pa je obudil k novemu življenju v svobodni, mogočni Jugoslaviji.

In dokler bo živel jugoslovanski rod, bodo po naših gorah, hribih in gričih na predvečer sv. Cirila in Metoda goreli kresovi ter pričali vsemu svetu, da živimo.

Koroški Slovenci! Našim prednikom so kresovi naznanjali prihod Turkov; polnili so jim srce z grozo in trepetom. Letos pa naj 4. julija zvečer kresovi naznanjajo sovražnikom da smo vstali, da je konec naše sužnjosti in da se za vse, ki so nas zatirali, bliža dan plačila, dan maščevanja.

Nemška Avstrija.

Zopet manj tobaka — v Nemški Avstriji.

„Neues Grazer Tagblatt“ z dne 18. junija poroča, da bodo v prihodnje izdelovali v Avstriji veliko manj cigaret kakor doslej, in sicer radi pomankanja papirja.

Tudi tobaka za pipo in „Kriegsmischunge“ bo zelo malo. Namesto tega dobe kadilci cigaretne tobaka in cigare. Tobak, ki ga izdeluje država, zadostuje komaj za par mesecev.

Naši nemškutarji bodo seveda trdili, da je naš izborni tobak iz Avstrije. Nezadovoljnejšem bomo morali dati tudi mi paket „Kriegsmischunge“ po 2 K, morda bodo postali potem bolj pametni.

Na kaj vse morajo v Avstriji plačevati davke.

Če greš v gostilno in hočeš igrati karte, domino ali biljar, ali če hočeš kegljati, boš moral v Avstriji najprej kupiti listek, ki stane, kakor je pač lokal več ali manj nobel, 2 do 20 kron davka. Če torej igrajo štirje v boljšem lokalnu karte, plačajo 80 kron davka. O ti srečna Avstrija!

Ali je mogoča še večja nesramnost?

Pregovor pravi: Dokler prosi, zlata usta nosi. To se pravi, kdor koga prosi, se mu dobrija in prilizuje. Nemci delajo drugače. Ko je dunajski Ernährungsminister prosil pri naši vladi v Beogradu svoji lačni Avstriji kruha, v tistem času očitajo koroški Nemci Srbom, da so cele vagone blaga pokradli iz Celovca. — Razume se, da smo te nesramne letake takoj ekspresno poslali v Beograd, in garantiramo, da bodo Nemci to nesramnost presneto drago plačali!

Kako se lovijo miši?

Mi jih lovimo seveda s špehom in jih imamo vedno polno, Nemci jim pa nadaljujejo cele kupe papirja. Komaj pa miške ta smradljivi papir zavohajo, brž izginejo v svojo luknjo. Nemci pa se jezijo nad nami, ker imamo mi špeh, oni ga pa nimajo, in zato so iz same jeze nastavili nov papir. Bog daj norcem pamet!

Velikovški okraj.

Trušnje. Škoda, da sem star, drugače bi jo bil še jaz mahnil na lepo nedeljo na Želinje, kamor so trumoma vrel ljudje veselih obrazov. Celo v Trušnje smo slišali petje, smeh in „živio“ klice. Mene so pa povabili — to povem čisto na tiho — nemčurji v Štriholče. Ker sem bil tudi jaz dosedaj še takšen tepec in slepec, sem jo res mahnil h Kajšlerju, kjer smo se zbrali stari lisjaki. Pa verjemite mi, zgodilo se je zadnjokrat. Pretreslo me je namreč, ko sem videl, da je Peter iz Grunčič pljuval za Slovenci, ki so se veseli vračali iz Želinj. Tega si pa nisem mislil od Petra, ki ga je vendar rodila slovenska mati. Sedaj pa že ne držim več z Nemci, če bi me tudi trikrat plačali. Pfui, Peter, ausö mit dir, ki zaničuješ svojo lastno mater!

Prismode. Velikovčani so se pri antantni misiji v Celovcu pritožili, ker

se je uvedlo v Velikovcu splošno prisilno cepljenje proti kozam, (osepnicam). Oni smatrajo cepljenje celo kot šikano, ker se po njihovi trditvi v Velikovcu sploh niso pojavile črne koze. Temu nasproti konstatiramo, da sta umrla v Velikovcu meseca majnika t. l. na tej bolezni dva otroka, ter da so bile naše oblasti s tem postavno obvezane, da skrbijo za stravstveno stanje ljudstva v Velikovcu in celem velikovškem okraju, kakor to zahtevajo sanitetni predpisi, ki so menda mednarodni.

Kaj pa ima zahteva, naj jih cepi nemški zdravnik iz Celovca, s to zadevo opraviti, nam ni prav jasno. Mogoče bodo v kratkem nekateri Velikovčani zahtevali, da se jim stavijo nemške koze. Sicer so pa zdravniki avstrijske republike s cepljenjem v Labudski dolini, katera je s to boleznijo skoz in skoz zastrupljena, tako zaposleni, da bi se le težko mogli odzvati temu vabilu, in se le čudimo, da Velikovčani tega ne vedo.

Galicija. Na pomoč, ljudje božji! Zakaj? kam? komu? Kaj boste spraševali! Lukenštajner in par nemčurških babnic kliče na pomoč, zato pa hitro, hitro! Velika, nezaslišana, vnebovpijoča krivica! Škandal in stokrat škandal! Saj poznate Lukenštajnerja: od nog do glave tajčgesindelt, z dušo in s telesom jugoslovanski tajčesterajhar. Za vse te vrline pa so mu vzeli sedaj celo-ubožne karte! Niti „pezdec“ mu niso nič pomagali, ki jih je nosil na sv. Rešnjega Telesa dan. In naše nemčurke! Kako pridno so obračale jezičke proti naši državi! V plačilo za te zasluge pa so se odtegnile tudi tem babnicam — ubožne karte. No, ali ni to škandal? Ljudi, ki so delali proti državi, je rajna Avstrija streljala in obešala. Jugoslavija je pa še „gmajnejši“ in dela s takimi ljudmi še grše: noče jih ne streljati ne obešati — ja, niti podpore jim ne da!

Grebinjski kloster. Velik praznik kislih obrazov smo imeli pri nas v nedeljo, dne 13. junija. Imela bi biti „hojset“, po stari slovenski kmetijski šegi prav vesela, pa velikovski nemčurji nam kmetom ne privoščijo več vesele ure. Še prej ko svati, se je prikobacala vsa nemčurska nesnaga. Iz Velikovca so prišli vsi od Nageleja do zadnjega mazača, iz Grebinja je prignal šintar svoje srajčnike s palicami, Tamerl iz Limberške gore je vzel klobuk v roke in najbolj široko zazijal „heul“, Djekšani so se slabo odzvali, poslali so samo izvršilni aparat, Kočmarja in Durchschlaga, ki živi na ubožno karto svoje matere in žene. Miglar in Majrič iz Ošenice ter Priš iz Vober so kričali, da smo se že bali, da kateri razpoči. Kot nachhut je prišel Plaznik iz Grebinja. Rekli bi vsakemu lepa hvala, ko bi bili prišli kot gostje ali hojsetniki, pa so prišli samo kričati, tako da je odšlo nekaj gostov takoj domu. V torek je gostilničar klel slabo štemplan denar. Obžalujemo slovensko Mikiževo hišo, da se jim je dan poroke tako pokvaril. Upamo, da jim vsaj tam zgoraj v hribih ti krokarji ne bodo delali nadleže.

Velikovec. Severin Wernig „dobro“ opravlja svojo službo. Agitira za Avstrijo celo pri orožnikih. Ko bi bil nevaren, bi ga zaprli, ker je pa smešen, se mu smejimo.

Velikovec. Eksploziralo bo! Pravijo, da so nekatere velikovške trgovke á la Kandutka, Strausovka in Giendlovka tako nabasano polne sovražstva do Jugoslovancov, da jim ni varno priti z vžigalicami preblizu, ker bodo vsak čas eksplodirale. Če boste torej, okoličani, slišali kakšen pok, da se ne ustrašite!

Pustrica. Tudi v naši občini so postali Nemci in nemškutarji precej predrzni. Te dni je grozil Valentin Kresitschnig iz Pustrice, da bo ubil enega naših zavednih Slovencev, ako bo glasoval za nas. To so izvedeli naši orožniki, ki so omenjenega tička aretirali in oddali okrajnemu sodišču v Velikovcu. Upamo, da bo sodišče tega prenapeteža tako pošteno kaznovalo, da si bo zapomnil, kdaj je grozil zavednim Slovincem. Mi smo prav na severni meji naše Jugoslavije, zato dobro vemo, kako se godi v Nemški Avstriji. Tisti, ki misli, da imajo tam vsega v obilici, naj pride k nam, da mu povemo, kako je tam. Včeraj so naši orožniki ujeli štiri delavce iz Avstrije. Sam sem govoril z njimi in jih vprašal, kako je tam. Pravili so mi, da niso imeli nobenega dela. Dobivajo 68 K na teden. Pristavili so: „Dieses Geld reicht nicht einmal für Tabak aus. Auf Kleidung und Nahrung kann man nicht denken“.

Železna Kapla. Vsak, kdor želi imeti kaj od oskrbnitva gozdne uprave grofa Thurna, naj se obrne samo na našo upravo in nikamor drugam, in sicer ustno ali pismeno. Prošnjo vam spiše vsak naš uradnik ali učitelj. Prosi naj se pa le za stvari, ki so mogoče; kar ni mogoče, opustite. Gozdna uprava vam rada ustreže. Šele, če se vam ne ustreže, kadar je stvar mogoča, se pritožite na g. inž. Puppisa pri okr. glav. v Velikovcu. Najbolje je, da se v vsaki taki zadevi obrnete na g. Primožiča.

Lobnik. Topičnik je Nemec, doma pri Feldkirchen-u. Priženil se je k nam. Mož je pameten gospodar. Pred kratkim je obiskal svojega očeta v Nemški Avstriji. Koliko in kaj so že njegovemu očetu pobrali in rekvirirali, prosimo naše domačine, da Topičnika v nedeljo sami vprašajo, da ne bodo rekli, da se jim lažemo. Pa tudi grofov voznik, ki je prišel iz Nemške Avstrije, vam bo povedal marsikaj lepega. Kaštron je tisti, ki sili v lastno nesrečo. Hvala Bogu, da takih ljudi ni mnogo v naši belski občini. Taki nesrečneži so bele vrane pri nas.

Guštanj. (Prošnja.) Leto je minilo, odkar je otemnelo Malgajevo oko, ne obdaja nas več njegova ljubezen. Ne, še nas obdaja, saj je živel, da je umrl za nas, umrl je, da živi med nami. Odbor za Malgajev spomenik je prevzel nalogo, da postavi prvoboritelju za svobodo slovenske Koroške primeren spomenik. Obrača se na vse cenjene rodoljube, da mu pripomorejo s primernimi darili k cilju. Odbor se obrača posebno na županstva, župnijske urade, šolska vodstva, na kulturna, sokolska in orlovška društva ter na častništvo naše armade, da se spominjajo s primernimi zbirkami junaškega borilca za svobodo Korotana. Denar naj se pošilja odboru za Malgajev spomenik v Guštanju.

Žitara vas. 13. junija 1920 se bomo mi Žitajci vedno z veseljem spomi-

njali. Naše Žensko društvo nam je na ta dan uprizorilo v društvenem domu ljudsko igro „Krivoprisežnik“. Igralci in igralke so nastopali brez izjeme tako korajžno in dovršeno, da smo bili vsi naravnost presenečeni. Staro in mlado je tekmovalo med seboj. Posebno smo se pa čudili Pohnečemu očetu, ki je vkljub svojim 62 letom tako dobro igral težko vlogo velikega hlapca. To je posnemanja vreden vzgled. Najlepši del prireditve so bile pa pesmi pevskega zbora iz Dobrle vasi. Kot govornika sta nastopila domači g. župnik Weis in g. notar Zevnik iz Dobrle vasi. Z veseljem smo videli, da padajo pri nas zadnji nemčurški stebri. Vse spoznava bolj in bolj, da je le Jugoslavija naša prava mati. Ženskemu društvu čestitamo k lepemu uspehu.

Ruda. V nedeljo, 22. t. m. smo imeli priliko videti tudi pri nas nemčurški cirkus iz Velikovca. Radi bi bili imeli predstavo, pa so jim bili nekateri naši zavedni Slovenci na poti.

Velikovskim trgovcem in krčmarjem so šli delat družbo tudi vsi naši nemčurji in tihotapci iz naše občine — bilo jih je ravno toliko, kolikor je prstov na eni roki — štab brez vojske.

Komandant je bil naš kravji zastopnik Viehverwertunge, ki je za časa vojne tako dobro molzel krave iz cele občine, da se je suha krava posušila iz Rude do postaje za en meterski cent. Ker upa, da bo še kdaj molzel, je obljubil svojemu zetu, da bo dal hčeri še enkrat toliko dote, če bo šlo po sreči.

Drugi je bil naš za časa vojne okrajni mlinar, ki zna tako dobro mleti, da namelje iz 100 kg rži 60 kg otrobov.

Tretji folksravbarkomandant je bil seveda poleg — ker kot star žandar zna, kje se dobi denar, da se lahko zida hišo.

Pri vsaki kravji procesiji mora biti tudi nekaj manjših telet, da pomagajo tuliti, in tudi tu jih ni manjkalo.

Kljub brezplačni pijači ni prišlo do prave „štimunge“, ker se v celo nekdanj nemški trdnjavi Ruda ne čutijo več varne velikovške ljudske pijavke in domači oderuhi in sleparji.

Eden je žalostno vzdihnil: „Unter den Jugoslaven ist kein „kšeft“ mehr für uns“. — Da, to je res! In skrbeti hočemo, da tako tudi ostane.

Pliberk. Po naročilu poverjenišтва za socialno oskrbo v Ljubljani se je tukaj ustanovila Krajevna državna zaščita dece in mladine za ves pliberški sodni okraj. Predsednik je g. prošt Einspieler, tajnik g. nadučitelj Močnik. Ker nam je dolgoletna vojna zapustila mnogo revščine in bede, katero posebno občuti deca in mladina, zato je taka ustanova pač velikega pomena. Saj je obče znana revščina nekaterih družin, ki nimajo reditelja. Ta ustanova bo po možnosti pomagala.

Libuče. Trampuš v Gornjih Libučah je tako prepričan o tem, da pridejo Libuče pod Avstrijo, da odvaja naše kmetske lovce, da bi vzeli od naše oblasti lovske liste. Pravi, da bodo take jugoslovanske jagdkarte itak ibržne, ker pridejo Nemci, Morda misli, da bi vsi kar „črno“ streljali; toda gospod Steinbuch, vsakdo nima talenta za bildšica! Vi odvrčate ljudstvo od izvrševanja njegovih dolžnosti. Ali veste, da se to pravi hujskati proti naši upravi, našim oblastem in da je tako dejanje kaznivo

tudi po staroavstrijskih zakonih? Ako se Vam pa stopi na prste, se delate seveda najbolj nedolžnega, največjega Jugoslovana. Toda bodite uverjeni, da se od Vas nihče ne pusti ukaniti. Igranje dvoživke je žalostna vloga in je Vam lahko tudi zelo neprijetna. Vi zdaj nečete vzeti jagdkarte in odvrčate tudi druge lovce od tega; verjemite pa, da se boste Vi jagdkarte lahko ubranili. Gospod Trampuš, ali stavite z vsem Svojim premoženjem, da bo tukaj Avstrija? Izjavite se v „Korošcu“, imamo nekega Libučana, ki bi Vas rad prijel za besedo. Sicer pa Vas svarimo pred nadaljnim hujskanjem, ker vendar nismo Libučani tako dobri ljudje, da bi si pustili vse dopasti.

Žvabek. Pri prireditvi na binkoštni ponedeljek smo se zopet enkrat prav dobro zabavali. „Oh, ta Polona“ — ti deklič! Človeku še na mar ne pride, da je igra. Kos življenja ti postavijo na oder. Dekleta v narodnih nošah so nam še lepo zapele. Fantje so seveda tudi „fantje od fare“. Že zadnjič so nam bili izvanredno všeč, to pot so nam pa potrdili, da so povsod na mestu, kamor se jih postavi. Pri obeh šaloigrah smo se smejali, da smo bili kar „bek“. Govornika gđč. Čarl in g. Stopar sta nam povedala, kje je naš cilj. Hvala obema. Posebno hvalo naši gospe učiteljici, dekličem in fantom pa: krepak „živio“!

Boroveljski okraj.

Rožek. Dne 6. t. m. je imelo naše gasilno društvo svojo prireditev v „Kosi“. Žensko društvo je pod vodstvom domače učiteljice g. Čučkove uprizorilo „Tri sestre“. Igrali so sami domačini, nekateri prvič, pa so vkljub temu dobro izvišili svoje vloge. Pred igro je imel naš g. dekan lep govor, kateremu je vse z veseljem sledilo. Prireditve je lepo uspela in nam tudi pripomogla, da bomo kmalu poravnali prevzete račune gasilnega društva.

Bistrica v Rožu. Dne 12. maja je šla težko bolna Terezija Sablatnik, pd. Urbanca iz Sveč v Celovec v svrhu operacije. Vse potne liste je imela v redu. Pri demarkacijski črti jo je sprejel nemški orožnik. Zraven je stal bivši tovarniški uradnik iz Bistrice — Srebernigg, kateri je rekel orožniku, da je imenovana zanesljiva oseba naj se jo pusti. Sablatnik je nato odšla. Pred gostilno pri „Mlinarču“ pa je bil zbran veliki generalštab pobeglih Nemcev in nemčurjev. Sprejeli so jo s divjim tuljenjem. Bivši gozdar Miha Pschernigg iz Bistrice je vpil kakor obseden proti orožniku: „dös is die größte bindische Hetzbäuerin in Svetschach“ (ta je največja „hecarca“ v Svečah). Vsi so zahtevali, da jo mora orožnik odgnati čez črto nazaj, kar je on tudi storil.

Kje je tukaj pravica? Ali res v Nemški Avstriji uganjajo barabe vse, kar se jim zljubi. Sramota za upravo, če ne more ugnati par takih lumpov. Pri tem nastopu se je posebno odlikoval Tomaž Kvančnik, pd. Kuraš iz Svetne vasi, ki je tulil kakor bik.

Kuslej in Pschernigg, ali se še spominjata, kako sta vidva obogatela? S pomočjo slovenskih kmetov in delavcev, ki sta jih vidva na prefrigano prefrigane načine odiral. Svetujemo obema, da lepo tam ostaneta. Ogoljufani Seljani in Rutarji žele nujno poravnati z vama stare račune. Toliko, da vesta, če bi se vama kdaj zluštalo domov priti. Imejta namazane grbe in podplate, da bodo računi hitreje poravnani.

Politični pregled.

Med Rusi in Poljaki divja vojska dalje. Grki so napadli Turke pri Smirni v Mali Aziji. Na Irskem je revolucija, v Italiji večni nemiri, italijanska vojska v Valoni obkoljena v arnavtskih vstrašev. V Avstriji se ne morejo zjediniti, kakšna naj bo nova vlada, tudi ogrski vladi preti srečen konec, naš regent Aleksander pa potuje po svoji državi, da vidi napredek, ki nam ga je prinesla svoboda. Dne 24. t. m. je kraljevi Zagreb prvič slovesno pozdravil svojega vladarja. Dne 27. je obiskal belo Ljubljano, 28. je bil na Bledu, 29. v Mariboru. Povsod kamor pride isto navdušenje, ista ljubezen.

Pomenljivo je to posebno, ker se vrši to neposredno pred časom, ko se bo bil boj za našo mejo na dveh točkah. Naši nasprotniki so trdili, da je naša država le na videz močna. Nad vse slovesen sprejem regenta, ki se ga udeležuje vse prebivalstvo, jim bo menda dovolj jasno povedal, pričem da so.

Ustanovitev države SHS je bila volja vseh treh narodov, to so vsi trije narodi te dni pokazali.

Dnevne vesti.

Korošci!

V nedeljo, dne 4. julija, na predvečer praznika slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda naj na vseh gričih, hribih in gorah pričajo kresovi, kako neizmerno je naše veselje, da smo se za vse veke otresli avstrijskega jarma. Fantje in dekleta, pa tudi možje in žene, potrudite se, da bodo naši sovražniki vedeli, kako zelo se Korošci veselimo svoje svobode!

Prosimo krajevne odbore, N. Sv., naj nam sporočijo, koliko kresov je 4. julija zvečer gorelo v njihovem okolišu.

Uredništvo.

Pliberk. Slovenci in Slovenke iz Pliberka žgejo dne 4. julija t. l. zvečer ob mraku na vrh Libiča nad Pliberkom velik kres v proslavo slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda. Nastopil bo pri kresu pevski zbor; v to svrhu se vabijo pevci iz okolice, posebno iz Rinkol in Šmihela k sodelovanju, da izpade proslava tem častnejše. Vabimo p. n. občinstvo, da se te proslave mnogoštevilno udeleži. Narodni svet v Pliberku.

Pliberk. Naznanjamo, da je otvoril v Drveši vasi, št. 25 pri Pliberku gospod Matej Žnidar puškarsko in mehanikarsko delavnico. Popravlja šivalne in pisalne stroje. To delavnico p. n. občinstvu najtopleje priporočamo.

Ruda. Dne 4. julija ob treh pop. priredi naše izobraževalno društvo velik shod in veselico v Lipici. Na sporedu so trije važni govori, dve lepi igri in petje. K obilni udeležbi tudi z južne strani Drave vabi odbor.

Žvabek. G. Hojnik je podaril našemu Ženskemu društvu 40 K. Iskrena hvala! Živeli nasledniki!

Žel. Kapla. Dne 2. julija t. l. se bo vršil v Železni Kapli letni sejem za blago in živino.

„Na predan sv. Cirila in Metoda v nedeljo 4. julija

narodno romanje

k Mariji v Dolini, žel. postaja Grabštanj ob Krki.

Vozil bo posebni vlak od Spodnjega Dravograda. Cena polovična. Vlak iz Železne Kaple ima zvezo. Prihod v Grabštanj ob 8. uri (novi čas.) Odhod vlakov iz posameznih postaj se naznami pravočasno. Ob 1/2 9. uri

velika manifestacija,

obstoječa iz obhoda z Najsvetejšim, slovesno sv. mašo in govori gg. Dr. Medved, Dr. Rožman, Arnuš in Dr. Čemer. —

Med obhodom in posameznimi govori svira godba. —

Vrli pevci iz Šmihela ob Krki bodo razveselili udeležence s krasnimi narodnimi in umetniškimi pesmimi. —

Iskreno povabljeni pevski, izobraževalna in druga društva. — Za krepčilo bo zadostno preskrbljeno. —

Popoldne se uprizori: „Vstajenje naprofi“.

Pokaži, slovensko ljudstvo, s sijajno udeležbo, da plameni tvoje srce v gorki ljubezni, kot velikanski jkres, za svetinje, ki sta jih nam prinesla sv. blagovestnika Ciril in Metod.

Okoličani, pripeljite se na okrašenih vozovih, v narodnih nošah, z napisi in zastavami! Pripravljalni odbor.

Sprejem dijakov v „Dijaški dom“ v Velikovecu.

S prihodnjim šolskim letom so bodo na novo sprejemali gojenci v „Dijaški dom“, kjer bodo imeli stanovanje, hrano in postrežbo. Sprejemali se bodo gimnazijci, 1. 2. in 3. razred, učiteljski 1. in 2. letnik, meščanski šolarji le izjemoma, če bo še prostora.

Mesečno mora prispevati vsak dijak 200 K in se naj pošljejo prošnje za sprejem najkasneje do 15. julija na vodstvo „Dijaškega doma“ v Velikovecu.

Komur bi pa premoženjske razmere ne dopuščale prispevati celotne vsote, naj priloži še ubožno spričevalo in naj se izjavi, koliko bi mogel plačevati.

Gojenci kmetskih starišev naj pripeljejo po možnosti živila, ki se jim bodo vračunala.

Želi se: 200 kg krompirja, 60 kg rži, 50 kg pšenice, 50 kg ajde, 15 kg fižola, 30 kg ječmena, 30 kg (jegličev) 12 kg masti.

Vsak dijak naj prinese s seboj: 5 srajc, 5 spodnjih hlač, 6 žepnih rut, 4 obrisače, 2 servijeti, 5 parov nogavic, 1 plevnico (brez slame) 4 posteljne rjuhe, 2 odeji, 1 blazino (polster) 1 skledo za umivanje, najmanj 2 obleki in 2 para čevljev.

Dijaki velikoveškega okraja naj pripeljejo tudi posteljo s seboj.

Vodstvo „Dijaškega doma“

Prodajam stružnico (Hobelbank) in celo mizarско orodje. Ponudbe na: Klement Grafenauer, Vetrinj.

Veliko cigaretne papirja

„Golub“ ima v zalogi in ga razpošilja tudi na debelo po zelo nizki ceni trgovina s papirjem Jožef Vajncel, Pliberk.

Primešaj krmi Mastin!

Enkrat na teden primešaj krmi pest praska Mastin. Ob pomankanju krme, ko se uporablja nadomestna sredstva za krmljenje, pa se primeša dvakrat na teden. Redni prasek Mastin je dobil najvišje kolajne na razstavah v Londonu, v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo Mastin, ko ga enkrat potkusijo, in ga ponovno rabijo. 5 zavojev praska Mastin zadostuje za 6 mesecev za enega prasiča ali vola, da krmo popolnoma prebavi.

Ako se Mastin pri Vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem ga naročite po pošti. 5 zavojev Mastina K 30/50 poštnine prosito na dom.

Mazilo zoper garje (naftomazilo) uniči pri ljudeh garje, lisaj, srbečico, kožne bolezni, izpuščaje. Pri živini uniči garje. 1 lonček 6, po pošti 12 K 50 v.

Lekarna Trnkoczy
Ljubljana, Kranjsko, Zraven rotovža.

Kdo da v najem **pekarijo ali gostilno?** Pripravljen sem tudi otvoriti na novo pekarijo v kakem večjem kraju na Slov. Koroškem. Ponudbe na Narodni svet, Velikovec.

Izvrstne klobase (kranjske, braunschwagerce i dr.) in prekajeno meso se dobi po najnižjih cenah pri Karlu Pilihi, Velikovec, Zg. poštna ulica.

Šivalni stroj, dobro ohranjen, kupi g. Rožica Klavara v Žel. Kapli.

Mlad sedlarski pomočnik

išče službe. Naslov pove upravništvo.

Najlepše letovišče
v Jugoslovanski Koroški je
„Klopinjsko jezero.“
Izvrstna oskrba. Pojasnila daje
ravnateljstvo hotela „Klopinjsko jezero“

Cene so padle!!

Kje? Samo v veletrgovini

ALOJZ DULAR-JA

popreje Oskar Reitter v Slovenjemgradu.

Naznanjam slavnemu občinstvu, da sem izdatno znižal cene pri vsej svoji zalogi, kakor pri: manufakturi, špeceriji in železnini.

Prodajam koruzno moko po K 6.—
koruzni zdrob po K 6.50

Dobi se tudi sladkor in rogaška slatina v poljubni innožini.

Za obilen obisk se priporočam z odl. spoštovanjem

Alojz Dular.

Pridite vsi in prepričajte se!

OTVORITEV
trgovine z železnino
Pinter & Lenard
v Mariboru, Aleksandrova cesta 32-34
bo dne 1. julija 1920.
Za obilen obisk se priporočava
Pinter & Lenard.

Kupi „Drava“ Maribor.
Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, bukov)
Tesan les (smrekov, jelkov, borov)
Okrogel les (smreka, jelka, bor, mecesen)
Bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej)
Drva (trda in mehka)
Stoječi les v gozdu
Smrekovo skorjo
kupi
vsako množino
„DRAVA“
lesna trgovska in industrijska družba
v MARIBORU.

Mariborska eskomptna banka, podružnica Velikovec

Telefon št. 7 (internban).

Mestni trg, št. 141.

Račun pošt. ček. urada SHS v Ljubljani: 11.695.

Centrala Maribor

Podružnica Murska Sobota

sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju;
dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji;
akkreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.
Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo.
Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice.
Daje pojasnila vsak čas brezplačno.